

Giv børnene barndommen tilbage.

Hvorfor skal børn springe vigtige udviklingstrin over og starte indlæring på et for tidligt tidspunkt? Mange indskolingslærere er nu fokuseret på, at de får børn i 0. klasse, der kan tælle og ved noget om bogstaver, men hvor mange af disse børn er ekstremt asociale, kan ikke sidde stille, vente på tur og koncentrere sig. Hvis IT kompetencerne starter hos blebørn, vil de så på sigt klare sig bedre på arbejdsmarkedet, blive bedre medborgere og være med til at hæve BNP? Mange mennesker vil fremover opnå en levealder på måske 100 år, men med perioder uden arbejde på grund af robotteknologi og kunstig intelligens. Det er vigtigt at få indblik i en verden, hvor man kan overleve og glædes ved mange forskellige aktiviteter. Disse kompetencer bør styrkes fra småbørnsalderen i stedet for at knuses hos de små.

Vi må se på følelsernes intelligens og børns sociale tilpasning for ikke at udvikle børn til visuelt orienterede *monstre*, der kommer til at leve foran skærmen og med skyklapper på. Computerteknologi er ikke kun et hjælpemiddel, men den får hjernen til at tænke anderledes. Hjerneforskere har påvist ændringer i hjernen hos folk, der er meget afhængige af computere. Det er vigtigt at tage forskernes bekymringer alvorligt.

Børn på ned til 4 år er tilmeldt adfærdsterapi, fordi de har været utrøstelige, hvis man tog iPad'en fra dem. Børn skal præstere mere og tidligere, og så skal de måles og vejes for at se, om de har tilegnet sig de kundskaber, programmerne er sat til at indlære dem. I England indførte man "The Early Years Foundation Stage" = baby læreplaner i 2008, som hos mange opfattes som grundstenen til en giftig og kommerciel barndom. Børn lærer for meget og for hurtigt i forhold børns natur, og det kan vise sig at have uheldige konsekvenser for børn og for fremtidens samfund.

Fremtiden bliver ikke som verden af i går. Det vil være naivt at ønske sig tilbage til de gode gamle dage. Til hver en tid har der været mennesker, der så farer i nymodens ting. Men vi har aldrig haft noget, der har ændret verden så meget som ny teknologi og internettet, og som på sigt kan ændre tilgangen til verden med katastrofale følger. Politikere er blevet sekundære, man vælger at tro på det, man finder på nettet, som passer til den mening, man har i forvejen. Vi ved ikke længere, hvad der er sandt og usandt. Det postfaktuelle samfund kan få uanede politiske konsekvenser.

Mange mennesker lukker af for hverdagens naturlige lyde for at høre musik på højt niveau. De langsigtede virkninger er, at flere børn og voksne får tinnitus samt med tiden muligvis høretab. Snart kommer den rigtige hverdag også til at konkurrere med *virtual reality*, hvor vi lukkes ude af virkeligheden og føres ind i en kunstig verden. Måske er det federe at føle, at man sidder på en islandsk hest og ridder af sted over markerne. For perverse personer vil det måske vække nydelse, at blive deltager i et voldeligt overfald? Vi kan med forskellige devises fjerne os fra den virkelige verden og blive ført over i et kunstige univers. Den politiske manipulation ligger lige om hjørnet, hvilket også betyder, at de politikere vi har stemt på, taber magt og indflydelse til manden på gaden.

I sommer så man pludselig haven ved Det kongelige Bibliotek i København blive invaderet af horder af børn, der samlede på Pokemon. Hvad bliver det næste og er det lige så uskyldigt? Tænk - at man på verdensplan pludselig får millioner af børn og voksne til at løbe rundt for at fange et væsen på deres iPhone. Tænk at man på verdens plan pludselig får millioner af børn og voksne til at løbe rundt for at fange et væsen på deres iPhone. Den politiske manipulation ligger lige om hjørnet, hvilket også betyder at politikerne, vi har stemt på, taber magt og indflydelse til manden på gaden.

Er vi inde i forsøg med små børns brug af tablets, uden at der er nogen, der kender til de langsigtede resultater. Indenfor medicinsk forskning skal man spørge etisk komite om lov til at lave forsøg, hvorimod vejen står fuldstændig åben for pædagoger til at indføre iPads i de små børns liv.

Nu har kloge hoveder på visse skoler fundet en modgift mod den tidlige internetbrugs ændring af børnekarakteren: nemlig at undervise i følelser. Svarer dette ikke nærmest til at sætte en brandalarm op, efter at huset er nedbrændt? Når man oplever en ny børnekarakter, burde man vel sætte ind, før skaderne sker? Jeg tror, at de elektroniske midler går ind og tager plads i hjernen, så børnene oplever en kunstig verden, der tryllebinder dem og på sigt gør dem til et let bytte for manipulation og i sidste ende som gode krigere, når samfundsgoderne bliver mere skævt fordelt, arbejdsløsheden stiger og borgerkrigen bryder løs.

I Danmark opnås der rigtige mange negative rekorder: Danske børn har rekord i at sidde foran computer eller at se TV, når de kommer hjem fra skole. De kommer også på en flot første plads, når det gælder om at tilbringe flest timer i daginstitutioner fyldt med støj. DR's medieanalyse viste i øvrigt i 2014, at 90 % af børn på 3-6- år har adgang til en tablet.

Det er uhyre vigtigt at være et socialt væsen, kunne lytte til en besked, kunne bruge sin krop, gå en tur i skoven, for at se, høre og mærke naturen. Små børn har ikke brug for at blive "undervist," de har brug for empatiske voksne til at følge deres behov og fylde på, der hvor børnene er motiveret. Det sker bedst i små, trygge og kendte miljøer. Her begår vi også vold mod de børn, som opbevares i kæmpe institutioner, hvor nærheden forsvinder. Vi tilbyder vores små en hverdag, hvor der er kamp om at få de alt for få voksnes opmærksomhed, hvor et stigende antal børn mistrives og hvor flere børn får påklistret en "diagnose". For et par år siden viste undersøgelser, hvordan nogle børn kan tilbringe en hel dag i børnehaven uden at blive set, hørt og talt til. Er vi ved at skabe *monsterbørn*?

Hvordan skal de være med til at føre samfundet videre, hvor det at brænde for noget, at gøre noget for næsten, at yde uden egen vinding måske er egenskaber, der nedprioriteres? Hvis verden fortsat skal bestå, er vi nødt til at se på empati og børns sociale tilpasning, for ikke at udvikle børn, som let kan manipuleres til at blive følelseskolde soldater. Er vi ved at miste følelsen for vores medmennesker? Vi kan med forskellige devises fjerne os fra den virkelige verden og blive ført over i et kunstigt univers. Dette kan med usvigelig sikkerhed bruges politisk og i sidste enden gøre menneskene til totalt afstumpede individer, som på en smart måde kan dirigeres til at gøre alt, hvad der ønskes af dem.

Jeg elsker den følgende historie, fordi klogskab er ikke nok, der skal mere til for at være vis og visionær: Det siges, at en ambitiøs mor henvendte sig til Albert Einstein for at høre hvordan hun bedst kunne stimulere sin søns gode regneevner. "Fortæl ham en historie" var svaret. Moderen var ikke tilfreds med dette svar og gentog sit spørgsmål. Einstein svarede: " Så fortæl ham *flere* historier ". Enhver der kender noget til historiefortælling ved, at det at skulle lytte gør, at børnene selv skaber deres egne billeder og dermed er i en auditiv/ sproglig proces, der giver næring til fantasien, en vej der givetvis er utrolig vigtig i alverdens situationer også for IT specialisten på højt plan og for at kunne fungere på en arbejdsplads. Vi har brug for kreative hjerner i fremtidens samfund, både dem der kommer i arbejde og dem, som får uanede mængder af fritid.

Politikere snakker om grundskyld og skatteprocent. Gid der var den samme kampiver, når det gjaldt om at give småbørn en god start på livet. Er vores samfund på vej mod afgrundens rand, børn bliver til monstre og får diagnoser: Lærerne flygter fra skolerne. Er samfundet ved at gå i opløsning?

Birgitte Franck